

فهرمانده

ناسر وه حیدی
(بوکان)

که چاوی هه لئینا خۆی له شوینیکی نامۆ دیته وه . ئه و شوینیه نه له په رستارخانه ده چۆ نه له مالمی باوکی، نه له مالمی خزم و دۆست و ئه و براده رانه ی که پیشتر چوو بووه مالیان، هه رچه ند گوشاری بو میشکی دینا، هیچی بو نه چوو وه سه ریه ک، هه تا بزانی چۆ ناوچۆن و له کوپوه گه بیبووه ئیره . چاوی له ژیر میچی ژوره که کرد، به رینایی ژوره که له سه ئ له چوار گه ز زیاتر نه بوو، سه ری به ئیرانیته گیرابوو و دوو گلۆپی زه رده ل پووناکییه کی کزی ده پزانده نیوی . له شانی راسته یه وه سه ئ ته ختی دیکه ی له دانراوه، سه ئ که سه به هه ست و خوست له سه ری خه وتبوون . ده یه وئ خۆی قیت کاته وه، به لکوو ده موچاویان ببینی و سه ره داویک له چۆ نیه تی هاتنی بو ئیره ده ست که وئ . برووسکه یه کی ژان و برک وه ک تیسکه ی تفهنگ به مۆغره ی پشتیدا دئ و کوتی: «وه ی باوکه پۆ مردم.» نه یتوانی خۆی قیت کاته وه ..

له هۆش خۆی ده چۆ . زه مانێ له ده ست ده رچۆ، بو ی ده ر ناکه وئ ئه م له سه ر خۆچوونه چه ندی خایاندبوو که هۆشی هاته وه به ر خۆی، ئه ویش کاتیک بوو که کیژیکی په رستار به کراسیکی سپییه وه نیوه کوردی و نیوه فارسی وه ئاگای دینیتته وه . کوتی: «بولند بشوو زه خمه کانت بو ده رمان ده که م.» که گوپی له وشه ی زه خم و ده رمان ده بی داچله کی، هه رچه ند له هه موو قسه کانی ئه و خانمه حا لی نه بوو بوو . خانمه که په تووی له سه ر لادا و به ده ست ئاماژه ی پئ کرد که بکه ویتته سه رلاته نیشته . ته گه یشت، به لام هه رچی هیزی دایه به ر خۆی، نه یتوانی وه رسوو پئ . په رستار قاوی که سیک ی کرد، بیته یاریده ی بدا . پیاویکی بالابه رزی چوارشانه هاته ژوره که هه ردووک پانی گرت و

به ئهسپايی وهری دهسووپینتی. پاش شۆردنه وه تیمارکردنی برینهکانی پشتی، به یاریدهری کوت: «بیخه وه سه رزگ». برینهکانی زگیشی تیمار کرد. کابرای یاریدهدر به فارسی کوتی: «برینهکانت گۆشته زوونیان هیئاوه، خه ریکه دم ویک دیننه وه، تازه له مردن خه له ساوی.»

ئه و کوتی: «کهی و له کوئی بریندار بووم.» یاریدهدر کوتی: «با که میکی که چاک بیه وه دوکتۆر دیت هه موو شتیکت بۆ پوون دهکاته وه.» هاتوهاواری هاو ژورهکانی له کاتی گۆپینی برینپهچه کهیان، هه وداي خه یالی لی ئالۆرتتر کرد. هه رچی کردی و کۆشا نه یزانئ بۆ و له کئی بریندار کراوه. پپی سه یر بوو ئه و شوینه ئه گه ر خه سته خانه ش بوویه، له خه سته خانه یه کی ئاسایی نه ده چوو. په تووهکانی بۆریکی چلکنی سه ربازی بوون. یاو خه ریکه گر له گیانی بهر ده دا، ئاره قه به ته ویلیه وه پوره ی ده دا و به لاته نیشتی که پۆیدا شۆلاوگه ده کا و ده تکیته ناو چاوی، چاوی ده زووراوه. به ده م یاوه وه وړینه ده کا: «نه نه گه رمامه، ئاورم تیبه ر بوو ئه و په توانه م لی بکه وه مردم.»

وای دیتته بهر خه یال نه نه زارا به په پۆی ته پ نیوچاوانی فینک دهکاته وه ده لئ: «قه زات له سه رم که وئی ئارام بگه ر، تاقت بیته تۆ کوپکی زۆر به تاقت و به وه ی.»

ئه و ده لئ: «دایه ئه وه نه خوشی نییه که تاقتی بیتم، ده لئین گولله م وئی که وتوو، گولله! تۆ چووزانی برینی گولله چه ند به ژانه. تۆ ئه م برینه ناسی. تۆ قه تت گولله وئی که وتوو من نه مزانیبی؟ ده سستی تۆ ته نیا برینی ده مه چه قۆی چیشخانه ده ناسی، ئه م برینه له گه ل برینهکانی تۆ زۆر جیاوازه، نه نه تۆ (ئه بولفه ن) قومه ئاویکم ده یه خنکام له تونیان.» هه مووگیانی گر ده گری، تاویک له رزی لی دئی چه قوچۆ ده که وته گیانی وه ک میوژۆکه ده له رزی.

به یانی پۆژیکی دیکه که په ره ستار دئی بۆ شۆردنه وه و گۆپینی برینپهچهکانی، پیاویکی په زا سووکی موو ماشو برینجی کورته بالایی له گه له، به یارمه تی په ره ستار وهری ده سووپینتی برینپهچه که ی ده که نه وه. ئه و پیاوه دوکتۆری نه خوشخانه یه، چا و له برینه که ی ده کات ده لئ: «به خت یارت بوو ئه و گوللانه وه جیی زۆر کاریگه رت نه که وتوون. ئه وه ی سه ر مۆغه ره ی پشتت نه بی، ئه ویش نه شته رگه ریمان بۆ کردوی شتیکی وا نییه. تۆ جه حیالی زۆر زوو ده که ویه وه سه ر پی.»

ئه و پرسایری کرد: «ده کریی پیم بلئی ئیره کوئییه؟» دوکتۆر کوتی: «ئیره نه خوشخانه ی حزبه.»

ئه و پرسایری کرد: «من له کوئی بریندار بووم، چۆن هاتومه ته ئیره؟»

دوکتۆر کوتی: له کۆلانهکانی هه شت میتری نزیک خانه ی جه وانان تیکه له چوونیک بووه، له وئی بریندار بووی. پيشمه رگه تۆیان به برینداری هیئاوه ته ئیره، مه ترسه لی ره گیانت پاریزراوه. هه رچه ند گوشار بۆ میشکی دینتی و کوپوکاش ده کا هیچی وه بییر نایه ته وه. چاوی له بنمیچه که قه تیسه ده کا. بهر له هه موو شتیکت نه نه زارای دایکی دیتته وه بییر که بهر له هاتنی بۆ کوردستان، چه نده ی له بهری پارا بۆوه: پۆله نه چییبه به ره ی شه پ له کوردستان، ده لئین کورده کان زۆر دلپه قن، پیاو سه ر ده بپن، به زیندوویی چا و هه لده کۆلن. پۆله به خاتری خوینی شه هیدانی که ربه لا مه چۆ بۆ کوردستان. وه بییر هیئانه وه ی ئه م قسانه وه ک ژیشک وئکی دینتی، چه ند جار چاوه مه ربه کانی پی ده ترووکیئتی.

له لایه کی که وه قسه کانی حوجه تولئیسلام مه له کووتی ئیمامی جومعه ی شاری دیتته وه بییر که ده یکوت: «ئیه وه هه رچی زووتر بچه نیو به ره کانی شه پ، ئه م کاره ی ئیه وه وه ک ئه وه وایه که چوویئته شه پی که ربه لا، ئه رک و پاداشتی ئیه وه ئه گه ر له سه ربازانی

لهشكرى ئىمام حسين زياتر نه بىن، كه متر نيبه . ئيوه
 نه گهر بكوژرين ده چنه پيزى شه هيدانى كه ربه لا و
 سهره تاي ئىسلام، كوشك و حورى و به ههشتان به
 نسيب ده بىن، كليلى به ههشتان ده ده مئ. كوردستان
 كه لبه لاي ئيرانه . نه وانه كفرن له گه ل سەبازانى خودا
 به شه پ دىن . نه ركى هر موسلمانى كه بچته شه پى
 كافران . نه ويان بؤبازرگانى مهرگ په وانه ي كوردستان
 كردبوو . نه و هاتبوو سه ودا و مه عامه له ي كوشتن بكا،
 هاتبوو نه وه ي كه كئ بكوژئ و چؤن بكوژئ گرینگ
 نه بوو . له زن و مندالى سهرلانكه وه بيگره هم مو وه و
 بوون، يان به ديوه كه ي كه دا خؤى بكوژئ .

به وه بىر هيتانه وه ي نه و قسانه ي مه له كووتى،
 بىر له وه ده كاته وه ئىستا نه و كه وتوو ته ده ست
 كافر و به ديل گىراوه، نه و بىرؤكه يه چه قوچؤ
 ده خاته گىانى . يا و له رزىك دايد ه گرى، وه ك
 نه وه ي له چاله به فرىان گرتبى، وه ك شه پله
 لى دابى، ده له رزى . ته قه ته قى ددانى سهرنجى
 دوكتؤر و كيژه په رستاره كه راده كيشتى . دوكتؤر به
 په رستار ده لى: «بچؤ ژوره كه ي من په تووه كه ي
 منى بؤ بىنه، سىرؤم و ده رزىش بىنه لى بده،
 جوان دا بپوشه، هيتا چلك و كيم له خوينا
 ته وانه بووه . هيوادارم به ليدانى نه و ده رزى و
 خواردنى نه و حه بانه به يه كجارى كؤتايى بى .»
 په رستار چەند خوله كى پئ ده چئ هتا له
 ژوره كه وه ده ر ده كه وئ و دوايه به كيسه ي
 (موغه زى) سىرؤم و چەند ده رزىه كه وه ده گه پاره
 ژوره كه . كيسه ي سىرؤمى به قەدى ديواره وه
 هه لواسى و به ده ستى نه وه وه ي به ست، نه و
 ده رزىانه ي كه هيتا بوونى كرده نيو سىرؤمه كه .
 كوتى: «ئىستا گهرم ده بيه وه و تايه كه ت هئور
 ده بىته وه .» نه و به رده وام ده له رزى و چه ق و
 چؤى دىتن . پاشان په رستار ده چئ په تووه كه ي
 دوكتؤرى بؤدينى نه وىشى پيدا ده دا . نه و به
 ده نكيكى ناشنا وه خبه ر هاته وه . سه رى بؤلاى
 ده نكه كه وه رسووپىنئ، برؤاى به چاوى نه كا .:

«به لى كهرىم بى .» شايى له دلى ده گه پئ . بؤ
 نه وه ي دلنيا بى به زمانى توركى كوتى: «كه رىم
 گه رداشم سه ن سه ن .» كه رىم له قولپه ي گريانى
 دا كوتى: «شوكر بؤ خودا برا كه م كه زيندووين،
 به لى منم .»

نه و پرسى: «ئيمه له كه يه وه لىره ين .»
 كه رىم كوتى: «ماوه ي پازده پؤژئىك ده بى .
 هيچ به هيوات نه بووين . وادياره شوكر له خمه
 په خساوى . وه بىرت دئ چؤن كه وتينه به ر هئرش؟
 پاره سته با بيمه په نا ته خته كه ت .» كه رىم به
 جووتى چپوشه قه وه دارشه قه وه به شه له شەل له
 ته خته كه ي نزيك ده بىته وه . پئى كوت وه بىرت
 دئ نه و پؤژه بؤ دىتنى شار و خه لكى مهاباد
 چووينه نئوشار . تؤ زياده له هه موو پؤژئ نه و
 پؤژه چه كت له گه ل خؤت نه هيتا . له بىرته كووت:
 «نه گه ر خه لكى نه م شاره، كفرن نه ي نه م
 هه مووه مزگه وت و بانگ و سه لا و نوپژكه ره
 چيبه ؟» من كوتم ئىمام فتواى جيهادى
 داوه، ئيمه كارمان به سه ر نه وه چيبه . نه و
 حه تمه ن شتىك ده زانئ بؤيه فتواى واى داوه .
 من نه وده م هتا نه و پؤژه ي كه بريندار بووين،
 وام ده زانى كورد كافر و خوينا پئژه . كاتىك له
 زاركى كؤلانكه وه ناخافل كه وتينه به ر ده سپرئ،
 بئ نه وه ي ته قه بكه ين هه موومان كه وتينه به ر
 گولله، واده ركه وت هر من و تؤ له و نئوه دا
 زيندوو بووين . چاوم له تؤ بوو وه ك مريشكى
 سه ربرؤا له جئى خؤته وه كه وتبوويه په له قاژه .
 من له ترسان خؤم مراند نه وه كوو بئىن بزائن
 زيندووم بمكوژن، جووله م له خؤم برئ . ته نانه ت
 پشووم له سينگمدا قه تيس كرد . دوو پيشمه رگه
 هاتنه سه رمان، پاش كؤ كردنه وه ي چه كه كان
 ده ستيان له به ر ده م و لووتمان راده گرت يه كيان
 كوتى: «هر نه و دووه زيندوون، برينه كه يان
 قورسه، با زؤر نازار نه كيشتن فيشه كى خه لاسيان
 پئوه نيم .» نه وى ديكه كوتى: «نه وانه هيتا

زىندوون، لەگەل خۆمان دەيانبەين. خۆيان و بەختيان بەشكرو زىندوو بەمىنن.

بۆى گىپراوه شەو كاتىك بە تەواوى بەسەر ولاتدا دادەكشى، بچكولەى ماشىنى بار بارىك دى، ئەوانى بار كرىبوو بردبوونى بۆ مالىك لە قەراغ شارى. خويىكى زۆريان لەبەر پۆيبوو، بە تايبەتى برىنەكانت قورس بوون. برىنيان تىمار كرىن و بەو ماشىنە لە شار بەدەريان برىن. پاشان لە چەند شوپن ماوئەك وىستان تا هاتىنە ئىرە. ئىرە نەخۆشخانەى حەزى، ئەوانەش هەموو دژى شوپشن. نەشتەرگەريان بۆ كرىوون. گوللە لە ئىسكى لاقمدا مابوو بە نەشتەرگەرى دەريان هينا، ئىستا بەبى چۆشەق ناتوانم بە پىدا بپۆم.

ئەو پرسىارى كرى: «بلىنى پاش چاك بوونەو، چمان لى بكن؟ تۆ بلىنى بمانكوون؟»

كەرىم كوتى: «من باوهر ناكەم بمانكوون، ئەگەر وا بووايە بۆ ئەو هەموو زەحمەتەيان دەخستە بەر خۆيان، هەر لەوئى يەكى گوللەيەكيان دەنا بەسەرمانەو.»

ئەو كوتى: «بلىنى قازانجى ئىمە بۆ ئەوان لە چىدا بى؟»

كەرىم: كوتى: «ئىستا نازانم، بەلام داهااتوو ئەو پرون دەكاتەو.»

ئىستا وردە وردە بەبى يارمەتى پەرەستار، دەتوانى خۆى ئەم بار و ئەوبار بكا، كەرىم بۆ زۆر كار يارىدەى دەدا. ماوئەكەى زۆرى پىچوو هەتا بە يارمەتى كەرىم و چۆشەق وەك شەپلە لى دراو بە لەرزە لەرز دەروژوورئ دەكا. ئىستا بەتەواوى خۆشەو نەبووبوو، لە نىو نەخۆشخانە و دەور و بەر قائمەقالم پەيدا بوو، ماشىنى باركىش هاتبوون كەلوپەليان دەگويزاوه، پىيان كوتن خۆتان سازكەن لىرە بار دەكەين، لەو زياتر ناتوانىن لىرە بەمىننەو. دەولەت لىمان نزيك بووتەو، ئىرە ئەمن نىيە. ئەو پرسىارى

كرد: ئەى ئىمە چ لى دەكەن؟

دوكتۆرى بەرپرسى نەخۆشخانە كوتى: «نىگەران مەبن، ئىو ئەزاد دەكەين. ناتوانىن لەگەل خۆمان بتانبەين.» باوهر كرىنى ئەم قسەى بۆ ئەو زۆر قورس بوو، خۆى وەك مەپى قورىانى دەهاتە بەرچاو كە پاش ماوئەك بەخىو كرىن نامادەى دەكەن بۆكوشتنەو، لەبەر خۆئەو دەلى «نا شتى وا هەر نابى، پارووى وام بە هىچ كلۆچىك پى قووت نادى.» دەزانى ئەگەر نەشيانكوون، لانى كەم دەبى لەگەل دىل و زىندانى خۆيان بىانگۆرپنەو! «شتى وا هەر نەبوو و نابى، باوهر كرىنى ئەو، كارىكى گەمزانەى.» ئەو دوو پۆژەى نەخۆشخانەيان كۆ كرىدەو هەر چركەساتىكى مردن و زىندوو بوونەوئەك بوو بۆ ئەو و نەخۆشەكانى كە، چاوهرپى ئەوئەى دەكرد چاوى ببەستن و لە نىوچالنىكدا گوللەيەك بنىن بە سەرىو. خەو و خۆراكى لى هەلگىرا، بەردەوام نەنەزارا و خوشكەكانى دەهاتنە پىش چاوى، دەموچاويان دەپنى و خۆيان بەسەر تەرمەكەمدا دەكىشا، شىنگىرپىيان دەكرد. باوكى حاجى حسىنى دەبىنى فرمىسك لە چاوه شىنەكانى كە بووبوونە گۆمى خويىن، دەپژا سەر پىشە سپىكەى. سىنگى خۆى دەكوتا دەيكوت: «پۆلە چەندەم پى كوتى مەچۆ شەپى كوردان، من دەمىكە سەودا و معامەلەم لەگەليان هەى، ئەوانە كافر نىن. وەك ئىمە موسلمانن، ئەوان سونىن و ئىمە شىعەين. لە هىندىك شتدا جىاوازىمان هەى. بەو جىاوازيانە نابنە كافر.»

هەرچى دەكا هىچى بۆ ناچىتەو سەرىك، گىژاوىك بوو تىنى كەوتبوو، پەلەقاژەى تىدا دەكرد و دەرچوونى نەبوو. نەيدەتوانى خۆى لى دەرباز بكا. هاناي بۆ (كەرىم)ى هاوهرپى برد، ئەو پىش كۆترىكى تۆقىوى نىو قەفەس بوو كە خۆى بە تەلى گومانە ترسناكەكاندا دەكوتا. دەيكوت: «ئەو قسەى كارىك نىيە جىى بپروا

بئ، ھەروا بە سووک و سانایی بەرەلامان کەن. من گومانم ھەيە لەم قسەيە» ..

ئەو کوتی: «دەلئیی چی ئەمشەو لەم غەلەبايیەدا ھەلئیین؟»

کەریم کوتی: «من بەو چۆشەقانەو و تۆش

بەو برینانەو ھەندە دەتوانین بپیکەین؟» تازە

نەیانەزانى بەرەو کوئ بپۆن؟ سەرەپای ئەو ھەش

زمانیان نەدەزانى. پەنگە ئەگەر وەگیر کەوتایەن،

خەلکی ھەر بە دار و بەرد بیانکوژن، یان ھەر

نەبئ تەحویلی پێشمەرگەیان بەدەن. کەریم دەلئ:

«لئیرە بە گوللە بمانکوژن باشترە.» ئەو دوو-

سئ پۆژە دنیایان لئ دەبیتە چەرمی چۆلەکە، لە

ھەموو ناخۆشتر ئەو بوو ئەو چەند پۆژە یەکبین

وینەى نەنەزارى داىكى و بنەمالەكەى زۆر بە

ئالۆزى دەھاتە بەرچاؤ. ئەو ھەش دوو ھیندەى تر

ترسى دەخزانەدە نئو دلئى و خەفەتبارترى دەکرد.

ھيچ شتىك لە ئازارى چاوەپوانى بە ژانتر نییە،

ئەويش چاوەپوانى مەرگ. وەك كەسىكى سئلاؤ

بردوو لە پەگەگیايەك دەگەر، بەلكوو خۆى

لە خنكان پئ پزگار بكا. لە بیابانئىكى پپ لە

لمى قاقپدا گیرى کردبوو، ھيچ ئاوەدانئىيەكى لئ

دەر نەدەكەوت. ھەر جوولەيەك، ھەر چرپەيەك

و چاؤ لئ کردئىكى لئ دەبیتە بەلگەى مەرگ

و تەعبیرئىك بۆ كوشتن. دواچار لە بەیانئىيەكى

سارددا كە ئەو و كەریم لەبەر بەبەپۆچكەى

سەرمابردەلئى پاییزى بە پەتوو خۆيان ھەلخەن،

دوكتۆر بە جلیكى خۆلەمئىشى و چەك لەشان

بەرەو پوویان دئ. ھەردووکیان لەبەر خۆیانەو

خەرىكى ئەشە خۆئئندن دەبن. دوكتۆر بە بزە

و پئكەنئىنەو کوتی: «وادىار حالتان باشە،

ھاتووم بۆ ئاخەر دیدار خواحافزیتان لئ بکەم.

ئئو ئەزانەن، تاوئىكى كە ماشئن دئ بە دووتاندا

دەتانباتە نزىك شارى.» نازانئى لەخۆشيان

بگرى، یان یەك بە ھەموو ئەوناو لە خۆشيان

لە قاقای پئكەنئىن بەدا. باوھشى بە دوكتۆردا

کرد وەك باوكى حاجى حسین ئاغا، وەك برا

و خۆشەويستتەين كەسەكانى تئیر تئیر ماچى

کرد. (كەریم)یش ھەر وا، بەلام ئئستاش ھەر

دلكرمئین. لە دوكتۆرى پرسى: «دوكتۆر دەتوانم

بپرسم ناوت چيیە؟»

دوكتۆر کوتی: «من لە تۆ دەپرسم ناوت چيیە؟

پئويست ناکا، ناوم بزانی، ھەموو ھەر مرؤفئین تۆ

نەخۆشى، منیش دوكتۆر. بپۆن خۆتان ساز کەن،

بە دوعا.» دوكتۆر لەگەل دەستەيەك پئشمەرگە

لە نئو گردۆلئى نەخۆشخانەو بە داوئنى

شاخئىكى بەرزدا ھەلگەپان، وردە وردە لەبەرچاوى

بوونە خال، پاشان بزر بوون. جئبئىكى بۆرى سەر

ئاوالە ئەو ھەوت- ھەشت كەسە شەل و قۆپى

لئ بار دەكەن و لە تارىكى ئئوارئى خۆ دەكا

بە ناو شاردا. لە یەكئىك لە كۆلانەكانى نزىك

شارەدارى بەریان ھەلئەدا. شۆفیرەكە چەكى پئ

دەبئ، ئەو بەر لەوان شۆئئەكەى بەجئى دئئ.

ھەتا لەبەر چاویان گوم نەبئ، نەیانوئیرا لە جئى

خۆيان ببزوون، ھەر گومانى ئەو ھەبوو كە

لە پشئەو ھەبەر دەسپئژئان بەدا. ھەر چۆئئىك

بوو خۆيان دەگەيەننە شارەدارى، دەستەيەك

پاسدار لەسەریان كئشك دەدەن، ئئستیان دەدەن،

خۆيان پئ دەناسئئن. بپوویان پئ ناکەن، بە

ترس و گومانەو ھەریان دەگرن. پاش لئپئچئەو

و سوأل و جوابئىكى زۆر و ھەرەقە پپ کردنەو ھى

چەند بارە، سەبارەت بە چۆئئەتى برئندار بوون و

ھاتنەو ھە ئازاد کردنئان، پاش دە پۆژ ئئزئان دا

بگەرئئەو تەورئز.

پاش ھەوتوویەك ئئستا بە باشى ناھەسابۆو

و برئنى بە تەواوى سارپئژ نە بوو، بەیانئەكى

زوو ماشئنى سپا ھاتبوو بە دوویدا. ماو ھى

پازدە پۆژ ھئئان و برئیان. سوأل و جواب و

لئ پرسئینەو ھەیان لئ کرد بوو: «چۆن بوو

بەریان داى و نەیانكوشتى؟ بۆ بەریان داى؟»

ئەوانە پرسئارئىك بوون كە ئەو جوابئىكى باو ھپ

پیکراوی بۆ ئەوان پێ نەبوو. هەر پاساویکی دەهیناوه بە گومانەوه لێیان وەر گرتبوو. پاش بێنە و بەرەیهکی زۆر، ئەوجار بانگی دەکەن دەلێن: «تۆ شەهیدی زیندووی، تۆ ئازادی، دیلی دەستی دژی شۆپش بووی. دەتکەین بە فرماندەهی سەربازخانە.»

ئەمە پاداش و خەلاتیکی مەزن بوو کە دەیانخستە بەر دەمی. فرماندەهی سەربازخانەیی تەوریز پاروویەکی زۆر گەورە بوو، بۆ زاری زۆر کەس نەدەبوو. شایێ لە دلی گەپا، ئەوه دەیتوانی دەرد و ئازاری دلەپاوەکی مەرگی ئەو حەوت - هەشت مانگەیی لەبیر بەریتەوه. کە بردیانەوه مالتی سەری کردبوو سەر پانی نەنەزا، میشکی ئالۆزی هیور بوویوووه و زانزانی نیو گوپچکەیی دامرکابوو. نەنەزارا وەک کاتی مندالی بۆ نۆزینەوهی جەر و جانەوهی خەیاالی دەستی لە نیو قز و کاکۆلی وەرھیتابوو. جار جار نیوچاوانی پاموسیبوو. ئەو کوتبووی: «دیتووتە نەنە! چەندە زوو گۆرەکەت پیر بوو! سەیرکە هەموو سەرم سپی بوو.»

نەنەزارا کوتبووی: «نا تۆ پیر نەبووی، تۆ قەت سەیری نووچکی ئەو کۆیەبەرزانەت کردوو؟ هەمیشە سەریان سپییە. دنیا ئەوه ناھیتنی، زۆر قوولی مەخوینەوه. ئەو یەک دوو پۆژە تەمەنە ئەوهی ناوی، بە هەر شیوەیەک بێ دەگوزەری. دایک هەموو شتیەک نەدیتوو دەبیتنی و نەبیستوو دەزانی، دەزانم ئەم پووداوانە ئەو ماویە میشکی ئالۆز کردووی، کوپم سەر لە خۆت مەشیوینە، تۆ لاوی. لاو دەبێ وەدوای لاوی خۆی بکەوی، وەدووی ویستی دلی بکەوی، ئەوهی دلت پیتی خۆشە ئەوه بکە...»

ئەو ئیستا دەسفرۆشیکی گەپۆکە، هەموو کۆلانەکانی شاری تەوریز دەگەرپێ. هەست دەکا فرماندەهی تەواوی شاری تەوریز، مشتەریەکانی وەک سەرباز هەموو بەیانیک لەبەر دەمی بەرپز دەوپیستن، بەلام ئەو پووداوانە چەشنی هەنگ

لە نیو کاسەیی سەریدا هیلانەیان چی کردوو، دایمە وزە وزیانە و دەست لە یەخەیی ناکنەوه. بە جۆریک کە شەوانەش لێی دەبن بە کاموس. زیندەخەو دەبیتنی، دووبارە دەنێدریتەوه بۆ بەرەیی شەپی کوردستان، ئەو ئەگەرچی مندالی گەرەکی وشتروانە. ئەو گەرەکە یەکیکە لە گەرەکە شەپانەکانی تەوریز، هەر لە مندالیەوه لەگەڵ شەپ و شەپەچەقۆ راھاتوو. قەت لە شەپ و مردن نەترساوه، بەلام ئیستا لە شەپ لەگەڵ دوکتۆر و ئەو کەسانەیی کە ئەو و ھاوڕێکانیان بە برینداری ھەلگرتبوو دەترسێ. نەیدەتوانی چاوە چاویان بکا و بەرەوپوویان بە قەستی کوشتن فیشەکیان پێوەبیتنی؟ ئیستا سیمای دوکتۆر بەردەوام دیتەوه بەرچاوی کاتی لێی پرسنی: «دوکتۆر تۆ ناوت چییە؟» ئەو دەلێ: «ناو گرینگ نییە، بزانی من لە تۆ دەپرسم ناوت چییە؟» دووبارە یاو دەیگرێ، چەقوچۆ دەکەویتە گیانی، لە سەرما ھەلدەلەرزێ. دوکتۆر دەبیتنی پەتووہکەیی خۆی پێدا دەدا و بە دلسۆزی و میھرەبانیکە برینەکانی تیمار دەکا. لە نەکاوە دەم یاوہوہ لە خەو پادەچەنی، دەست دەگرێ بە شەویلکەیهوہ لە ورد بوونی ددانەکانی دەترسێ. لە نیوان خەو و ھۆشیاریدا خۆی بە شەرمەزار دەبیتنی، جاریکی کە چووێوو بەرەکانی شەپی کوردستان. خۆی بە قەرزداری ئەو خەلکە دەبیتنی کە ژیانیکی دووبارەیان پێ بەخشیبوو. ئەگەرچی نەخۆشی و پەککەوتەیی کردبوو بیانوو، بەو بیانووہ خۆی لە فرماندەیی سەربازخانە دزی بۆوہ...

بەفرانباری ۲۰۲۴